

- **ACADEMY** KREEKA PÄIKESE ALL
- **GROKODILLIDE** SEIKLUSED **SOOMES**
- PÕLTSAMAAL **LOETI TIBUSID** JA SÕLMITI SÕPRUST
- **HMP 100.** AASTAPÄEV VIIMSIIS
- KES ON **PUNAPANDAD?**
- **AASTAKOOSOLEK** APARAADITEHASES

ARMAS LUGEJA!

Kevadega koos saabub ka värske Ristikheinaleht, mis on ühtlasi minu viimane peatoimetajana (vähemalt mõneks ajaks, sest kunagi ei tea, mis tulevik toob).

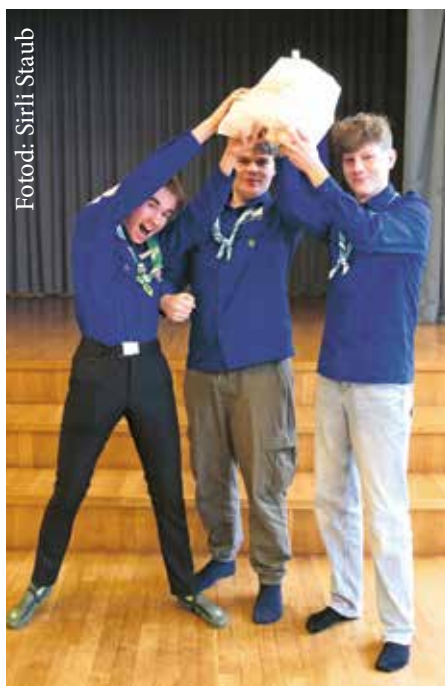
Talvel on küll gaidlus rahulikum kui suvel, kuid sellegipoolest on toimunud viimase poole aasta jooksul palju. Loodan, et leiad nende kaante vahelt toredat äratundmisrõõmu, saad teada mõne sündmuse kohta, millest endal ei õnnestunud osa võtta või mis alles tulekul on. Saadan suurimad kallistused Gretele, kes minuga koos vaeva nägi, et kõik artiklid kirjutatud saaks, Annaliisile, kes pisut hiljem liitus, kuid kelle abi on samuti olnud kuldaväärt, ning kujundaja Ruthile. Ühtlasi soovin Gretele jõudu ja jaksu järgmiste numbrite eestvedamiseks (ära muretse, olen ikka abiks).

Gaidlus on täis ootamatuid võimalusi ja ägedaid katsumusi, Ristikheinaleht ei ole mingi erand. Selle aastakese tulemusel, mil peatoimetaja olin, jõudis ilmuda kolm Ristikheinalehe numbrit, mille üle tunnen suurt uhkust. Olen väga rõõmus, et sain panustada gaidide mälestuste jäädvustamisse ning selle kõrvalt ka ise uusi oskusi omandada. Täna kõiki, kes on ikka ja jälle nõus mõnd artiklit kirjutama, on olnud väga südantsoojendav teie mõtteid ja emotsioone ürituste kohta lugeda. Olge muhedad ja näeme juba suvistel üritustel!

MÕNUSAT LUGEMIST!

Peatoimetaja
ngdr Sirli Staub

Tibude Loenduse laager "Sõprussuhted" vallutas Põltsamaa

Fotod: Sirli Staub

Matka kõige tublimatel oli vägev saak

14.-16. novembril 2025 kogunesid gaidid Põltsamaa Ühisgümnaasiumisse, et pidada üks äge laager, mille käigus sõlmiti uusi sõprussidemeid ja tugevdati juba olemasolevaid.

Suur rõõm oli korraldada koos oma salgaga novembrikuus Tibude Loenduse laager "Sõprussuhted". Laagri eesmärgiks oli aidata osalejatel leida uusi tutvusi ja arendada sõprussuhteid läbi erinevate mängude ja ühiste tegevuste. See oli meie jaoks eriline ja õpetlik kogemus, sest saime esmakordselt suuremas mahus vastutada laagri korraldamise eest.

Laagri eelnev ettevalmistus oli kohati veidi kaootiline ning mõned asjad jäid viimasele hetkele. Sellest hoolimata suutsime lõpuks kõik olulise paika saada. See protsess õpetas meile, et laagri korraldamine on palju keerulisem, kui esmapilgul tundub, ning vastutus on suur.

Tehke nüüd üks lõbus nägu!

Mitut eri moodi on võimalik südant teha?

Laagri jooksul viisime läbi mitmeid mängu, mille eesmärk oli soodustada suhtlemist ja koostööd. Paljud mängud sündisid kas kohapeal ideid arendades või kasutades erinevaid abivahendeid. Kuigi esines ka mõningaid apsakaid, saime neist väärtuslikke õppetunde ning teame nüüd, kuidas järgmisel korral paremini teha.

Laager ise möödus üldiselt sujuvalt ning osalejate tagasiside põhjal võib öelda, et lastel oli tore ja nad nautisid tegevusi. Meie jaoks oli see kogemus silmiavav ja arendav, andes kindlust ning motivatsiooni tulevikus veelgi paremini laagrit korraldada.

vgd Carmen Rummel

Aitäh korraldajatele!

Laager matka korraldaja vaatepunktist

Väga tore oli korraldada matka meie laagri "Sõprussuhted" jaoks. Oli pisut raskeid ning segaseid hetki, kuid lõpuks saime hakkama, ning mulle tundub, et see oli vaeva väärt. Ise ma kahjuks matkal ei saanud käia, aga loodan, et paljudele meeldis vaadelda ilusat loodust ja punktides lõbusaid mängu.

Esimene disaini-idee matkaraja jaoks oli süda, et see oleks eriti sõprusega seotud, kuid kahjuks või isegi õnneks ei olnud meil võimalik seda plaani ellu viia. Mõned asjad läksid mul sassi ja tegin kogemata, et gaidide ning vanemgaidide rada läheb ühte suunda ja hellakeste oma

vastassuunda. Muidu töötas selline plaan hästi, ainult punktis olijad pidid matkalisi kaua ootama ning see tekitas natuke süütunnet. Aga õnneks sellest suurt muret ei tekkinud! Enne laagrit olin mõned kaardid ka kaasa printinud, aga me olime valesti arvestanud ja neid jäi natuke väheks. Õnneks oli meie salga juhil kaasas printer, nii et ka sellega sai kõik korda.

Tegevuste mõtlemine oli väga huvitav, otsisime abi natuke internetist, aga muidu mõtlesime paljud tegevused ise välja. Me tahtsime, et tegevused oleksid kindlasti seotud tiimitöö ja sõprusega, midagi, mis tekitaks lõbu või aitaks leida uusi inimesi

enda sõpruskonda. Tiimid tegime me suvaliselt, kõik ei saanud oma sõpradega olla ning oldi pigem erinevate inimestega koos. Minu arust oli see idee väga lahe ning kindlasti võiks veel selliseid matkatiime laagrites teinekordki teha.

Lõppkokkuvõttes arvan ma, et meie matk tuli välja nii hästi, kui algajate matkakorraldajate puhul võimalik oli, ja ma loodan, et see aitas kellegil ka uusi sõpru leida. "Sõprussuhtete" laager oli tõesti tore kogemus ning ma arvan, et ma oleks valmis veel kunagi laagri raames matka korraldama.

vgd Eliise Klaas

Mitu saapapaari on pildil?

Matkajuht Maria metsatarkusi jagamas.

Karude metsahotell.

Talveõlumaad avastamas.

Talvine Karude lipkonna koondus Põlva metsades

Selleaastane talvine Karude lipkonna koondus toimus Põlvas – koht, kuhu minu jalg tavaliselt ei sammu.

Põlvasse saabusime autoga. Tee oli suhteliselt lumine ja künklik, mis muutis retke eriti põnevaks. Hiljem oli kuulda, et isegi mõne karu auto olevat lume sisse kinni jäänud ja teised vaprad gaidid olid pidanud seda välja olevat lükkama.

Majja sisenemine oli esimene väljakutse. Maja võti oli pandud seifi, millel oli kood. Kood oli õnneks teada ning selle sisestamine raskust ei pakkunud, kuid seifi avamine oli teistmoodi *challenge*. Lõpuks saime seifi lahti ja astusime sisse. Maja oli erakordselt külm. Külmale leidsime aga lahenduse, hakates koheselt kütma. Kütmine oli üks olulisemaid tegevusi, mida nende päevade jooksul tegime.

Seejärel, kui kõik kohale

olid jõudnud, tegime tutvusturingi ja uurisime, mis olid kõigi tolle päeva väljakutsed. Peale seda mängisime lauaja seltskonnamänge ning saime veel kütmist harjutada – seekord sauna soojaks saamiseks. Pesemiseks sai vett kaevust. Saunamelu käis täies hoos! Pärast seda sõime endi kõhud pelmeene täis ja heitsime magama.

Järgneval päeval aga suundusime matkale. Käisime mööda Meenikunno matkarada. Pandad seadsid

endale väljakutse teha matkal nii palju pilte kui võimalik, et hiljem teha üks vägev Instagrami postitus, mida on näha @pandad_egl ;). Kes veel ei jälgi, siis marss jälgima! Selle päeva õhtul jätkus saunatamine. Kolmanda päeva hommikul oli aeg öelda kõigile head aega, mis oli ka omaette väljakutse. Kokkuvõttes oli Karude lipkonna koondus üks suur väljakutse, millega me kõik hakkame saime. #karudonparimad. **vgd Simona Toomingas**

Kevadised nõupäevad igas Eesti nurgas

**Kevadiseks nõupidamise päevaks kogunesime sel korral Zoomis. Ilus päikesepaisteline päev sai veedetud sisukate arutelude ja gaidliku mõtte-
ragina taustal.**

omik algas kodukorra lisade muudatustepanekutega juhatuse poolt. Arutleti vormistatuudi ja Laose laagriala kasutamise korra muudatuste üle.

Seejärel panime end kõik noorte kingadesse ja rääkisime Noortekogu reformist. Noortekogu olemusest, funktsioonidest, ootustest ja eesmärkidest sai paras pusa, mida harutama hakata. Kuna Noortekogu liik-

meid oli kohal pigem vähe, siis jäävad ilmselt edasised arutelud ja mõttetalgud noortega koos arutamiseks. Küll aga nähti Noortekogus ikka ja endiselt palju potentsiaali.

Edasi arutleti väikestes gruppides Kompassi nimelise programmi üle. Selgus, et paljud sellega kursis ei ole ning see vajaks üldiselt selgemat eesmärgi sõnastust. Kuna programm ei ole peale selle koostamist käima läinud, siis on aja jooksul ka arusaam selle programmi sisust, olemusest ja eesmärgist muutunud. Samuti vajab see rohkem liikmetele tutvustamist. Lõunaks sai igäüks endale meelepärase toidu valmistada ning veidi päikest nautida.

Pealelõunal läksid arutlusteemad keerulisemaks. Juhatuse esitles järgmise aasta eelarvet ning iga-aastase HTM-i toetuse summat. Arutleti eelarve prioriteetide ning EGLi üldise rahastusmudeli arenguvõimaluste üle.

Koolituskava tutvustas programmi juht Sirli. Suures plaanis sai koolituskava tutvustatud juba enne eelmist Aastakoosolekut, kuid sisse oli viidud mõned täiendused. Eelmisel korral aruteludest selgunud juhtide koolituse vajadust olid täpsustatud.

Seejärel tutvustas juhatuse sisemise töökorralduse muudatust. Kommunikatsioonijuhi ametikohalt, mis läheb ka sel Aastakoosolekul valimisele,

tõstetakse mõned tööülesanded välissekretäri ametikohale. Edaspidi hakkab suures pildis välissekretär tegelema rohkem väljapoole suunatud kommunikatsiooniga (presiteated, Ristikheinaleht jms) ning kommunikatsioonijuht sisekommunikatsiooniga (sotsiaalmeedia, infovahetus, meililistid, pildipank jms).

Pika päeva lõpetas juhatuse liikmete paneel, kus sai küsida jooksvalt küsimusi. Infot sai nii aasta suurimate saavutuste kui ka väljakutsete kohta ning sisevaadet juhatuse igapäevatoosesse ning meeskonnatundesse.

Aitäh juhatusele korraldamise eest ja kõigile aktiivsetele kaasamõtlejatele!

ngdr Miia Kraun

Juhatus paneel

1. Millised välisüritused on tulemas peale 2026. aasta suve?

Välissekretär Grete vastas, et Academy koolitus toimub Saksamaal, 2027. aastal toimuvad suvel matkalaagrid (CamJam Inglismaal), mida saab gruppides läbida.

2. Mis on uusimad väljakutsed sinu töös?

Programmi juht Sirli vastas, et hetkel on BJAM, sest on vaja leida muudele EGLi üritustele ka korraldajad. Paljud liikmed on hõivatud BJAMi korraldamisega ning teiste ürituste eestvedamine oleks lisakoormus. Grete ütles, et on ajaplaneerimiselt iseenda peremees. Gretele endale tundub, et ta ei tee piisavalt, kuid tegelikult võtab alati suured ampsud ja teeb need ilusti ära. Lisaks välisürituste jaoks on rahastuse ja toetuste otsimine keeruline. Peagaid Kaire nõustub Gretega ja tunneb sama, et kipub pisendama enda panust.

3. Mis on sinu arvates gaidluses uurim murekoht hetkel?

Sirli ütleb, et HTMi rahastus vähenes ning see hetkel suurim murekoht. Grete mõtles sama, et mis kärpeid on vaja teha toetuse vähenemise tõttu. Samuti mõtles sellele, et kuidas gaide igasse maakonda saada. Praegu talle tundub, et et liikmete aktiivsus on vähenenud ning kuidas neid niioelda taas elustada saaks. Maria tunneb, et hetkel liikmete arv on suurim murekoht, just aktiivsete liikmete arv. Lisaks kuidas jagada vastutust nii, et liikmed läbi ei põleks. Kaire nõustub teiste juhatuse liikmete vastustega. Sirli töö välja, et osad noored ei julge ürituste korraldamisel vastutust võtta, vajaksid suunamist ja ehk võiks gaiderkogu toeks olla.

4. Eelmise aasta suurim õnnestumine?

Grete tunneb, et kõige suurem õnnestumine oli Academy koolitusele rahastuse saamine. Kambodžal

toimuva maailmakonverentsi jaoks sai samuti osadele huvilistele toetust (endale täiesmahus peadelegaandina, kahele osalutase toetuse). Maria leidis, et tema suurim õnnestumine on see, et nüüd saab läbi veebilehe registreerida ja osta gaidiüritustele pileteid. Kaire on väga tänulik juhatusele, et koostöö on positiivselt möödunud. Sirli jaoks, et järgukava vastu võeti ja kõik üritused said korraldatud.

5. Kuidas näed gaidide ja skautide vahelist koostööd?

Sirli näeb, et ürituste koha pealt saab koostööd arendada. Praegu juba Jüripäev ja BJAM, kuid tuleb edasi mõelda, mis üritusi või tegevusi saame koos veel teha. Grete ütles, et ta ei puutu skautidega väga kokku, kuid BJAMi korraldus on hetkel suurim koostöökoht. Maria nõustub eelmiste punktidega ning mõtleb, et ehk välisüritustel koosviibimine aitaks positiivseid suhteid luua.

Gaiderkogu juhile kuluvad vitamiinid marjaks ära.

Aastakoosolek ja palju olulisi otsuseid

**Aastakoosolek toimus
22. märtsil Tartus
Aparaaditehase
Armastuse saalis.**

Alustasime koos Kirkega teekonda Tartu poole juba enne kella seitset hommikul. Ilm oli ilus päikseline ja sõidu jooksul nägime isegi nelja kitsekest tee ääres. Jõudsime kella üheksaks Tartusse, kuhu juba mitmed teisegi olid kohale jõudnud, ning saime üheskoos hakata valmis panema asju Aastakoosolekuks. Kõigepealt pidi

tegelema ruumi tehnilise poolega, et kõik toimiks nii nagu vaja. Selle käigus suutis Sirli kõik ruumisviibijad korralikult üles äratada, sest kõlarite tööle panemise käigus mängisid need alustuseks Eesti Vabariigi hümnii nii kõvasti, et ilmselt oli seda ka kõigi nende Eesti gaidide kõrva kuulda, kes seekord Tartusse kohale ei jõudnud. Saal valmis seatud, sai enne ametliku osa algust veel omavahel veidi juttu rääkida ning kohvi, teed ja näksimist võtta.

Tavapäraselt alustasime Eesti Vabariigi ja gaidide hümnide laulmisest. Täna-

vust koosolekut juhatas Raine Lahtvee, kes alustuseks rääkis meile, millised on päevakorra punktid. Häältelugemiskomisjonis tegid põhjalikku tööd Helene, Kaspar ja Elina.

Esiteks vaatasime tagasi 2025. aastasse. Programmijuht Sirli ja majandusjuht Mark tegid kokkuvõtted eelmise aasta tegevus- ja majandusaruannetest. Kuulasime ära ka revisjonikomisjoni ning EGL ja ESÜ Sihtasutuse aruanded ja kinnitasime need.

Seejärel jõudsime aga uude aastasse. Alustasime jällegi tegevuskavast ja eelarvest.

Margil on rahaasjad kontrolli all.

Fotod: Sirli Staub, Grete Kolk, Maria Tänaver

Revisjonikomisjonis alustab Kairi.

Peagaidina jätkab Kaire.

Koolitusjuht Kadi jätkab ametis.

Meie uus kommunikatsioonijuht Maria!

Eelarve tekitas suurt arutelu ja küsimusi juba nõupäevadel ning seda ka aastakoosolekul, sest HTMi rahaline toetus on sel aastal märgatavalt väiksem, kuid lõpuks jõuti siiski piisavale üksmeelele, et järgmise aasta eelarve kinnitada. Järgmiseks päevakorra punktiks oli juhatuse liikmete arvu kinnitamine ja uute liikmete valimine. Juhatuse jätkab 7-liikmelisena. Uueks kommunikatsioonijuhtiks sai Maria Mirabel Tänover ning oma kohtadel jätkavad peagaidina Kaire Koronen, liikmeskonna koordinaatorina Maria Kirss

ja koolitusjuhina Kadi Aedla. Revisjonikomisjoni uueks liikmeks sai Kairi Teesalu, EGL ja ESÜ Sihtasutuse juhatuse liikmena jätkab Miia Kraun ning selle nõukogu liikmeks sai Tiina Liiv.

Esitati veel mõned küsimused, mis olid tekkinud nõupäevadel ja aastakoosolekul. Täna väikese meenega kõiki meie organisatsiooni gaidijuhte. Muidugi tegime kõik koos ka ühispildi. Peale ametliku osa lõppu söime veel seljankat ja õunakooki ning rääkisime juttu.

vgd Annaliis Koemets

Külma puhul on sõber parim radiaator.

Heade Mõtete Päev "Meie sõprus"

Heade Mõtete Päev on päev, mil hoitakse omasid ja kõige kallimaid, luuakse suhteid, mis jäävad kestma koguks eluks, ning mäletatakse kõige ilusamaid hetki siin ilmas. See on päev, mis paneb iga gaidi ja skaudi silmad särama ning põsed õhetama.

Uued õnnelikud gaidid ja hellakesed.

Mis toimub pildil?

Heade Mõtete Päeva tähistatakse 22.veebruaril ning sel aastal sai lausa 100 aastat täis selle esmakordsest toimumisest. Head Mõtete Päeval väärtustatakse inimsuhteid ning luuakse uusi mälestusi.

Selleks, et lasta hingel puhata ja südamel rahuneda, peeti iga-aastaselt laagrit Heade Mõtete Päeva auks sel korral Viimsi poolsaarel. Laager, mida korraldasid Viimsi enda

gaidid, toimus 20.-22.02.2026. Kolmepäevane laager toimus Viimsi koolis.

Laagri tipphetkeks oli matk Viimsi poolsaarel. Rännati Viimsi südamest Püüsi poole ning avastati kauneid paiku ja vaatamisväärsusi. Laager algas reedel, sel õhtul toimus hariv malekoolitus, vahvad sõprus- ja tutvumismängud ning laagri pidulik avamine. Laupäeval läbiti äge avastusmatk, peale seda toimusid lustakad töötoad. Juhid said osa

Gaidide Tommy Cash.

Kaspar ja ta mimmud olid matkal võidukad.

Žürii raskete valikute ees.

Kristellil on fookus paigas.

võtta kihvtist keraamika töötoast, samal ajal, kui vaprad noored said õppida žongleerimist, salakirjade koostamist ning lisaks teha natuke näputööd. Loomulikult oli võimalus ka kinnitada reedel male kohta õpitut võistlusliku maleturniiriga, mis leidis aset peale töötube.

Et välja elada töönädala emotsioone, toimus ka Eurovisiooni-teemaline *playbox*. Playboxi žürii koosnes kolmest kohtunikust, kelleks olid Ron, Eve Simona ja Johannes. Nägime nii vanemaid kui ka uuemaid Eurovisiooni kavasid, alustades Tommy Cash'i laulust „Espresso Macchiato” ja lõpetades Stig Rästa ja Elina Borni lauluga „Goodbye to Yesterday”.

Õhtule pani punkti südamlik vaikuserada töötuse andjatele. Töötuse andmine toimus küünlavalgel Põhjakonna trepi kohal üleval mäenõlval. Meeldiva kuupaiste peegeldusel saime rahuliku jalutuskäiguga õhtusse minna.

Laagri viimasel päeval oli suurem rõhk mõtete koon-

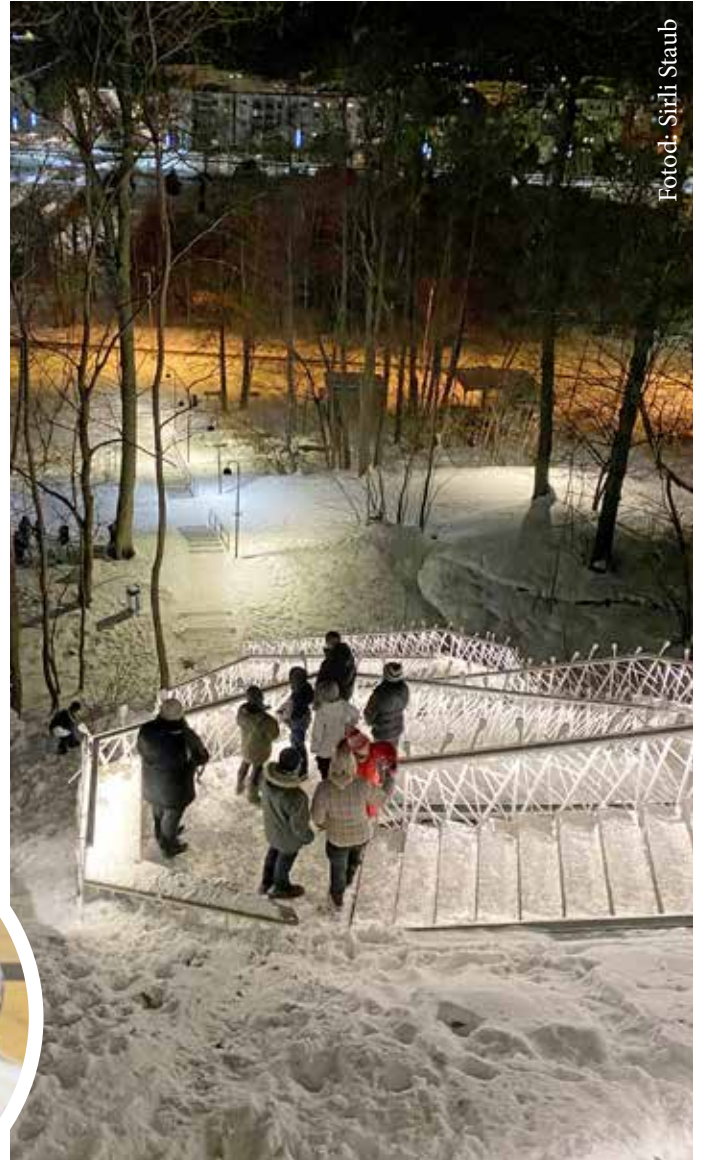

Üks espresso machhiato palun.

damisel ning kojuminekuks valmistumisel. Pühapäeval uuendasime salkade ajakapslit, mis sisaldas eelnevalt kapslisse pandud mälestuskillukesi. Samuti tähistasime Heade Mõtete Päeva 100. aastapäeva isetehtud imemaitsva küpsisetordiga.

Laager lõppes piduliku lõpupeoga, mil toimus ka matka ja maleturniiri võitjate auhindade jagamine. Peale sõprusringi seati sammud kodu poole. Laager oli südantsoojendav ning nagu ka tagasisidest kuulsime, ka meelde jääv ja sisukas. Rahvas jäi rahule!

Üksus Jäakarud

Fotod: Sirli Staub

Maagiline heade mõtete rada.

Juhtide salajane saviring.

Kasparimimmud oskavad nüüd salakeelt

SEEKORDNE Heade mõtete päev toimus uhkes Viimsi koolis. Koguneme juba varakult reede õhtul, et panna oma pea tööle ja harjutada maleturniiriks. Seejärel sõime imemaitsvat õhtusööki – aitäh kokaonule!

Toimus laagri avamine, kus tutvusime täpsemalt seiklusrikka nädalavahetuse plaaniga ja mängisime erinevaid meeskonnamänge. Mängud mängitud, sättisime end vaatama olümpiamänge ja kaasa elama rennisõidus Henry Sildarule, kes tõi isegi medali koju. Jee, Henry!

Laupäeva hommikul ärkasime vara, sõime kõhud ilusti putru täis ja läksime tiimina Kasparimimmud (mina ise, Simona ja Kaspar) matkale. Matk kulges läbi lumise ja kauni Viimsi poolsaare. Kõik läks ilusti ja nautisime matka, kuni oli vaja metsas tervisera-dadel liikuda. Kuna tol hetkel me kaardist väga aru ei saanud (isegi kui sellel oli sisse suumitud versioon), siis me läksime väikese ringiga ehk üle kõikide suusamägede. Punktile lähenedes tulid meile vastu teised tiimid, nii et teadsime, et oleme lõpuks õigel teel. Teised tiimid ütlesid, et seal ei ole punkti, aga

me muidugi ei uskunud neid ja tahtsime ise oma silmaga koha üle vaadata. Jõudes suure rändrahu juurde, kus punkt pidi olema, tõdesime, et teistel oli õigus, matk-punkti meistrid olid unustanud sinna punkti viia, seega saime uhkelt tagasi minna ja muidugi taaskord üle kõigi suusamägede :). Pärast pikka lumes sumpamist jõudsim tagasi koolimajja, kus õppisime ühelt toredalt naiselt erinevaid salakeeli ja pidime ise lahti mõistatama, mis kirjas on. Mulle väga meeldis see tegevus, hetkelgi on mees vähemalt 10 salakeelt, loodan, et neid kunagi vaja ka läheb.

Enne õhtusööki toimus ka maleturniir, milleks reedel harjutanud olime. Selle esikohamäng kujunes eriti pingeliseks. Enne laagrit oli ka teada, et laupäeva õhtul toimub Eurovisiooni lauluvõistluse teemaline *playbox* ehk peab ühe Eurovisiooni laulu videot järgi tegema. Õhtusöök söödud, võiski *playbox* alata. Etteasteid oli seinast sein, kuid eriti meeldejääv oli Kaspari, Oti ja Markuse esituses Stig Rästa ja Elina Borni "Goodbye to Yesterday", mis pälvis isegi publiku lemmiku auhinna.

HMP juubeliit ei puudunud ka maitsev tort.

Värvikas üllatus pühapäeva hommikusse.

Pühapäeva hommikul ootas meid üllatustegevus – saime õppida, kuidas flamenkotantsida. Flamenko särtsakus äratas viimasedki unimütsid ülesse ja me tundisime end väga *bonitalt*. Pärast toimus loomulikult matka autasustamine ja laagri lõpetamine. Oligi aeg sõprusringiks, peale mida sõime Heade Mõtete Päeva sajanda aastapäeva puhul ka imemaitsvat küpsisetorti. Aitäh Jääkarudele imelise laagri korraldamise eest!

vgd Kairiin Soosaar

Kui flamenko meeldib, siis hüüa *Bonita!*

Gaidijuhid said veel targemaks koolitusel „Minu vajadused täna“

Sügisel toimus psühholoogilise esmaabi koolitus Tallinnas, kus osalesid ka mitmed gaiderkogule liikmed. Kuna tolle koolitaja Palbo Vernik sümpatiseeris osalejatele, aga osalejad olid väga erinevas vanuses ja erineva elukogemusega, hakkas mõtte jooksma, et võiks gaiderkogule korraldada sama koolitajaga koolituse, mille sihtgrupiks on täiskasvanud gaidijuhid, et saaks keskenduda teemadele, mis nooremaid liikmeid ehk nii palju ei kõneta.

Mõtlemisainet jagus kõigile.

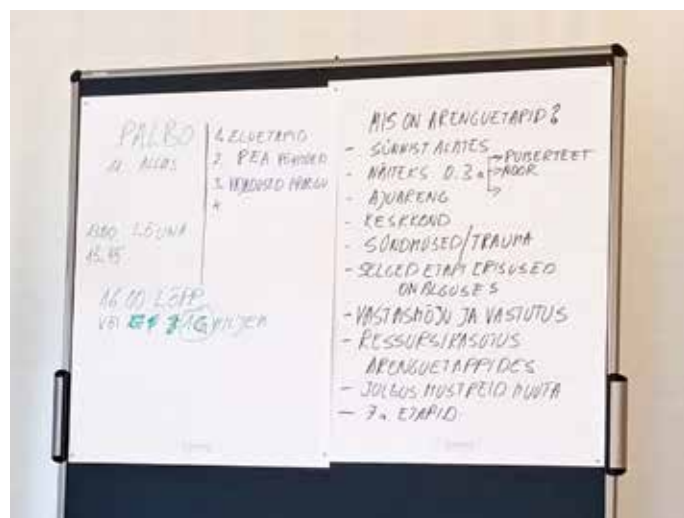
Ei läinudki palju aega, kui 13. detsembril Keila Teraapiakeskuses koolituseks kogunesime. Osalejateks olid nii gaidijuhid, kes olid sügisel koolitusel osalenud, kui ka need, kes haarasid võimalusest esmakordselt kinni. Enne koolituse algust said kõik soovijad end tassistäie kohviga kostitada ja see oli muidugi võimalus, mida paljud kasutamata ei jätnud.

Koolituse ametlikum pealkiri oli „Minu vajadused täna“, aga tegelikult võttis selle sisu üpris hästi kokku Palbo väljend „enesearengu juhendatud mõtlemise päev“. Alustuseks kordasime üle mõningad aspektid, millest ka sügisel rääkinud olime, et osad saaksid mälu värskendada ja teised tutvuda teemadega, millesse süvenema hakkasime. Nii sai näiteks taaskord joonistatud jäämägi, mis inimest sümboliseerib, ja arenguetappide trepp. Edasi kulges koolitus voolavalt, osalejad said ise teemasid tõstatada, küsimusi küsida ja laias

ringis arutleda. Samas juhtis Palbo arutelu nii, et plaanitud teemad nagu inimese arengu vajadused, neid segavad ja toetavad asjaolud, mina konfliktis ja koostöös ning palju muud saaks ikka käsitletud.

Vahepeal käisime lõunapausil lähedalasuvas bistroos Gnoom, aga ka söömise ajal jätkusid omavahelised põnevad vestlused. Peale lõunat jätkasime sisukate vestlustega ning kui lõpuks viie

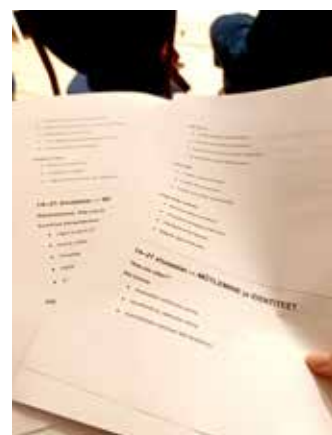
Kuigi tunnen suurt osa sellest seltskonnast juba aastaid, siis ikka tuli kõigi kohta välja mingeid uusi, seniteadmata külgi ja fakte.

Arutlesime inimese arengu vajaduste üle.

paiku otsad kokku tõmbasime, olid kõigil ajud (heas mõttes) kärssamas. Samas jäi tunne, et teist sama palju jäi veel rääkimata. Kõige toredam oli minu jaoks aga see, et kuigi tunnen suurt osa sellest seltskonnast juba aastaid, siis ikka tuli kõigi kohta välja mingeid uusi, seniteadmata külgi ja fakte.

Aitäh, Tiia, et sellise gaiderkogule suunatud koolituse korraldasid ja loodan, et tulevikus teeme midagi sarnast veel.
ngdr Sirlu Staub

Natuke kodutööd.

Academy koolitus Kreekas

Kõik vaatamisväärsused said üle vaadatud.

Ei saa üle, ei saa ümber, aga mina lähen läbi Korintose kanali.

Puhkepausidel kulub basseini ääres lõõgastumine marjaks ära.

2025. aasta novembri esimeses pooles seadime sammud peagaid Kairega Kreekasse, et osaleda iga aasta korraldataval Academy koolitusel, mis toimus sel korral Korintosele.

Ma ei olnud arendusjuhina veel isegi kahte kuud jõudnud EGLis olla, kui juhatus sellise võimaluse mulle välja pakkus. Kuna olin varasemalt kuulnud, et Academy on ideaalne võimalus luua rahvusvahelist võrgustikku ja saada värskeid ideid organisatsiooni parendamiseks ning arenguks, siis olin kahe käega nõus.

Jõudsime Kairega Ateenasse peale keskööd ning hüpasime kohaliku bussi peale, mis meid meie algsesse majutuspaika viis. Järgmisel päeval oli meil hommikust lõunani aega Ateenat avastada, kuna rong Korintosele startis alles õhtul. Tegime ringi ümber Akropolisele, imetlesime linnavaatteid, sõime kohalikku toitu ning käisime läbi ka mitmeid suveniiripoode.

Lõpuks Korintosele saabudes ootas meid ees mitmekordne hotell mere ääres, kuhu olid kogunenud gaidid ja skaudid üle Euroopa. Õhtul toimus meeolelukas ja ametlik koolituse avamine ning kohtusime ka ESÜ esindajatega, kellelgi sai mitmeid mõtteid terve koolituse vältel põrgatatud.

Peale ametlikku avamist tutvusime ka hotelli ning selle ümbrusega. Olime Kairega niiiii elevel, et iga hommik hakkame tublisti hotelli jõusaalis käima ja trenni tegema, et meel selge hoida ning päev käima tõmmata. Kui jõudsime hotelli "jõusaali", siis kõik seal olevad masinad ja raskused (mida oli vähem, kui ma sõrmedel kokku suudaks lugeda) olid tõstetud seinte äärde ning jõusaali asemel oli ruum pandud hoopis töötoa tegemiseks valmis. Lahenduseks leidis Kaire, et tema hakkab iga hommik jooksma käima ja mina otsustasin enda trenniks jätta mõttetöö.

Koolitus ise oli üles ehitatud selliselt, et iga päev on

Eesti gaidid ja skaudid on sisukateks koolituspäevadeks valmis.

võimalus osaleda kahes erinevas töötoas. Ühe töötuba kestuseks oli poolteist tundi, mis oli täpselt sobiv aeg aktiivseks ajutööks. Selleks, et tagada mahtuvus ja aktiivsus töötubades, saime juba koolitusele eelnevalt valida endale sobivad töötoad. Töötubade teemasid oli mitmeid erinevaid, kuid enamasti keskendusid töötoad noorte vaimse tervise, noorte osaluse ja kaasamise, keskkonna, turvalisuse ning õiguste teemadele.

Olime Kairega valinud nii kattuvaid kui ka erinevaid töötube, mille teemade üle

arutasime ka peale koolitust. Võin öelda, et kuna nüüdseks olen ka noorsootöös juba mõnda aega olnud, siis olid minu jaoks paljude töötubade põhitõed tuttavad, kuid tänu olemasolevale vundamendile sain ikkagi uusi mõtteid ja vaatenurki, mis aitavad sellele vundamendile maja ehitama hakata.

Näiteks minu jaoks oli väga põnev, kuidas teised organisatsioonid haavatavaid sihtrühmasid kaasavad ning mis on nende lahendused noorte osaluse ja kaasamise tagamiseks. Koolitusele minnes viidi mind kurssi ka sellega, et igasugused lisarahastused on avasüli oodatud. Seega kui rahast juttu tuli, olime Kairega kohe platsis. Saime isegi paar head võimalust endale kirja pandud, millega nüüd aktiivsemalt tegelema peame hakkama.

Selleks, et intensiivselt koolitusel vastu pidada, anti meile ka korralikult süüa. Pakuti väga palju kreekapäraseid toite kui ka kergemaid palasid. Kui Te vaid teaks, mitu kilo PÄRIS Kreeka jogurtit me Kairega kahepeale ära söime...

Kui on rahvusvaheline üritus, siis ilmselgelt toimub ka rahvusvaheline õhtu, kus kõik kohale tulnud riigid olid valmis pannud head ja paremat ning pädevad enda organisatsiooni ja kultuuri tutvustama. Toimus ka Kreeka õhtu, kus tutvustati kohalikku tantsu, kombeid, mängu ja saime isegi Kreeka keeles enda nime kirjutamist õppida!

Koolituspäevad olid pikad ja mahukad, kuid läksid see eest väga kiiresti. Meid viidi isegi tunniks ajaks hotellist linna peale ning saime ka kurikuulsa Korintose kanali oma silmaga ära nähtud. Uskuge või mitte, aga novembris oli merevesi juba täitsa jahe. Sellegipoolest sulistasime teiste gaidide ja skautidega enne hommikusööki sinises vees, et päevaks energia täis laetud oleks.

Viimasel ehk lahkumise päeval hakkasid rongijuhid üleriigiliselt streikima ning kõik rongide liikumised olid tühistatud. Mis seal ikka, õnneks bussid ikka sõitsid ning sõltumata pikast ooteajast, jõudsime tagasi päikselisse Ateenasse, kust edasi ootas meid juba kodutee Eestisse.

Kreekast lahkudes valdas mind tohutu tänutunne. Olen nii tänulik uutele teadmistele, kogemustele ja tutvustele ning juhatusel, kes mulle sellise usalduse juba nii varakult ulatas. Ei saa ka mainimata jätta, et meil on ikka väga asjalik, kuid lõbus peagaid, kes selle kogemuse 100x meeldejäavamaks tegi.

Usun, et suudame enda täiendatud tööriistakasti tõhusalt EGLis rakendada ning nagu ka varasemad Academyl osalejad on rääkinud, siis päriselt, kui Sul peaks tekkima võimalus Academyl osaleda, siis kindlasti tee seda!

vgd Linda Malm

Kreeka õhtu täis tantsu ja tralli.

Ringis liiguvad mõtted alati paremini.

Alustava juhi koolitus andis noortele julgustust

23.–25. jaanuaril toimus Sauga noortekeskuses alustava juhi koolitus.

salesin sellel koolitusel, kuna sooviksin luua uut väikeste salka

ning arendada oma juhioskusi. Samuti soovisin näha oma armsat gaidipere ning veeta nendega toredalt aega.

Esimesel päeval jõudsime kohale ja seadsime end sisse. Pärast söömist kuulsime juhtide enda kogemustest ning sellest, milline peaks olema hea juht. Seejärel oli meil aega omavahel suhelda ja muljeid vahetada.

Teisel päeval alustasime grupi arengufaaside õppimisega. See andis hea ülevaate sellest, kuidas meeskonnad kujunevad ja arenevad. Seejärel käisime õues, kus liuglesime jääl ja lasime mäest prügikotiga alla. See oli lõbus ja meeldejääv elamus. Ka juhid ei tohi unustada, et vahel tuleb vabaks lasta ja sellistest hetkedest lõbu tunda!

Päeva jooksul mängisime ka erinevaid tutvumismänge. Need olid head näited mängudest, mida saab kasutada

tulevase salga liikmete omavahelise „jää“ sulatamiseks, et vähendada pingeid ja ebamugavustunnet ning luua ühtsem ja sõbralikum keskkond. Õhtul mängisime veel mängu, mida võiks salgaga teha, et energiat maandada ja koostööd arendada.

Kolmandal päeval õppisime ise koondusi planeerima. Üks meeldejäävamaid sõnu, mida koolitusel kuulsin, oli **SEIKLUSED**, mille kaudu võiks koondusi üles ehitada. See sisaldab mitut osa:

- Sissejuhatus
- Energia mahalaadimine
- Info edastamine
- Koolitustegevus
- Läbi tegevuse õppimine
- Uuesti tegemine
- Sõprusring
- Enne lahkumist
- Depoosse minek

Koondus lõppes kokkuvõttega, kus saime juhilt nõu küsida salga alustamise kohta ning julgustuse pöörduda nende poole ka edaspidi, kui abi vajame. See koolitus andis mulle julgust ja motivatsiooni oma salga loomiseks.

vgd Mirtel Vesi

Fotod: Kirke Kalamats

Vaade Laosele kohalikult jää-maanteelt.

Mootorsaag on Laosel kõige kasulikum käepikendus.

Laose talgud talve haripunktis ebanormaalsete inimestega

Kuigi praeguseks on muru juba ammu näha ja olukord tundub kevadine, mäletame me kõik selle aasta lõputuna tunduvat lumist talve.

T

eist sellist lausa meelde ei tulegi," võiks heietama hakata. Aga nüüd tuletame meelde neid talviseid päevi, kus lisaks paksule lumevaibale oli õues ka eriti näpistav külm. Just selline oli 31. jaanuar, kui kokku olid lepitud talgud Laosel ja ilmateade ennustas sügavale Raplamaale võrratud -18 kraadi külma. Igal normaalsel inimesel tuleb pähe mõte, et kas nüüd ikka peab siis just sellise ilmaga sinna Laosele lume sisse ei tea mida tegema minema?! On täielik õnn, et gaidid normaalsed ei ole ja vastuseks on jah!

Põrutasime koos Maria Mirabeliga Laosele kohale, üritades ette manada, et kui külm ikka see -18 olla saab ja mitukümmend kihti me suudame oma talvejopele alla suruda nii, et midagi seal jope sees ka teha saaks. Lisaks meile olid

ebanormaalsete inimestena kohal veel Maria ja paar Jääkaru, Koronenid kogu perega ja kaugelt maalt tulijana Annabel. Kui meie, tallinlased kohale jõudsime, oli lõke juba süüdatud. Tööpäeva missiooniks oli koristada lumevaiba alt langenud oksid ja puud ning neid põletada. Alguses tundus, et kus saadanas need puud siis on, ainult lumi on ju! Aga siis peale silma teritamist ning muidugi nii mitmegi kahtlase lumekuhjaks maskeerunud puutüve taha korduvalt komistamist, õppisime me trikid ära. Vedasime lõkkesse puud ja oksid, mis olid murdunud nii siit kui sealt. Üllatusena hakkas lausa isegi higi voolama. Nipp oli lihtsalt selles, et kui teha puhkepaus, siis kindlasti lõkke ääres, muidu läks asi kiiresti hapuks. Maria Bulak ja Ivo täristasid kahekesi mootorsaaga. Kui Annabel saabus, siis sai temalegi osaks sama saatus,

Olin nii tänulik, et ma ei olnud normaalne inimene ja ei jäänud koju. Talvine Laose on puhkus omaette.

sest ega Maria jäta võimalust kasutamata teistelegi mootorsae andeid õpetada. Aga gaidluses saabki proovida uusi asju ja me kõik peame õppima kõiki tööriistasid kasutama!

Pea pühendama ka eraldi lõigu sellele, kui fantastiliselt ilus oli Laosel. Mina linnainimesena vaatasin suu ammuli, kui imekaunid kristallid rip-

pusid igalt oksalt, liblalt, puukoorelt kohtades, kuhu kellegi jalg veel sel talvel astunud polnud. Ning kui palju vahvaid jälgesid oli lumes, meil on nii palju toredaid loomakesi siin metsas. Päikselise päevaga joonistus põllul välja elavalt Eesti lipp sinise taeva, musta metsatriibukese ja lõputu lumega. Päike, lumekristallid ja väike udutossuke puude vahel andsid tõeliselt imeilusad hetked. Olin nii tänulik, et ma ei olnud normaalne inimene ja ei jäänud koju. Talvine Laose on puhkus omaette.

Talguseltskond, paremal Maria oma vieraudse vorstihoidjaga!

Lõunasöögiks läks tõsisemaks grillvors-
tide vihtumiseks. Kes suutis oma oksa
külge riputada ühe, tõsisemad tegijad
kaks-kolm vorsti. Ja siis saabus Maria,
kes pistis lõkkesse oma vieraudse vorstihoidja. Vat see on tase, tasub proffidelt
õppida! Magustoiduna suruti suud täis
muidugi smoores. Aitäh Kairele selle
superkombo lõuna eest!

Metsas oli maha kukkunud ka päris
suuri puid, mis peale tükeldamist ootasid
metsast väljavedu ehk tee äärde viimist.
Seda muidugi lapstööjõuga! (Tegemist
on huumoriga – kõige nooremad võtsid
nii palju kui jaksasid ja suuremad pun-
nitasid silmi välja, vandudes, et nad on
raudselt jõuksis suuremaidki tõstnud).
Saime kokkuvõttes päris suure platsi puh-
taks. Oli täiesti asjalik tööpäev. Järgmised
talgud toimuvad aprillis ja mais, kui lumi
on loodetavasti kauemaks lahkunud ja
saame edasi ka majas toimetada. Suured
tänu asjalikele talgutajatele ja soovitan
südamest minna Laosele – pole olnud veel
inimest, kes seda tegu kahetseks!

gdr Kirke Kalamats

Ja nüüd jalgu soojendama!

Roni võib
alati leida
pea kuklasse ajades.

Fotod: EGL

22 märtsil valiti aastakoosolekul taas-
kord juhatuse liikmeid. Järgmiseks
kaheks aastaks on uue tulijana juha-
tuses Maria Mirabel Tänover, kes asub tööle kom-
munikatsioonijuhina, ning juba tuttavate nägudena
jätkavad peagaid Kaire Koronen, liikmeskonna
koordinaator Maria Kirss ja koolitusjuht Kadi
Aedla. Jõudu, jaksu ja säravat silma, kallid juhatust!

Pildil vasakult paremale: programmijuht **Sirli Staub**, peagaid **Kaire Koronen**, majandusjuht **Mark Bulak**, koolitusjuht **Kadi Aedla**, arendus-
juht **Linda Malm**, välissekretär **Grete Kolk** ja
kommunikatsioonijuht **Maria Mirabel Tänover**.
Pildilt on puudu liikmeskonna koordinaator **Maria Kirss**.

Jätkavad juhatuse liikmed

Nimi: **Kaire Koronen**

Ametikoht: **peagaid**

Miks kandideerisid uuesti?

Sest tunne on, et töö ei ole veel valmis. On palju asju, mis on käima lükatud, aga tahavad edasi arendamist. Ja ausalt, mulle läheb gaidlus päriselt korda ja ma tahan, et see oleks koht, kus noored tahavad tegutseda ja toimetada.

Mis on eesmärgid uueks ametiajaks?

Et gaidid jõuaksid rohkematesse kohtadesse ja rohkemate noorteni. Et juhtidel oleks lihtsam ja mõnusam tegutseda. Ja et meil oleks ägedaid üritusi ja projekte, kus igäüks tunneb, et tahab sellest osa saada.

Mida tahaksid seekord teisiti teha?

Proovida teha asju natuke lihtsamaks. Tahaksin rohkem panustada juhtide

toetamise ja arenguvõimalustesse. Kui juhid tunnevad end kindlalt ja hoituna, on ka kogu organisatsioon tugevam. Samuti pean oluliseks avatud suhtlust ja koostööd.

Mis sind selle ameti juures kõige rohkem köidab?

See, et ma näen päriselt, kuidas inimesed kasvavad. Väikesest gaidist saab enesekindel noor juht ja noored saavad erinevaid kogemusi, mida edaspidises elus ära kasutada.

Mis on olnud suurim väljakutse?

Aja ja energia jagamine. Kõike tahaks teha hästi, aga vahel lihtsalt ei jõua. Siis tuleb valida, mis on päriselt kõige olulisem.

Mis tunne on?

Natuke hirmus, aga samas väga äge.

Selline tunne, et tuleb suur ja oluline asi ja ma tahan selle hästi ära teha.

Kas soovid midagi lisada?

Kui sul on mõni mõte või idee, siis ütle see välja. Päriselt. Gaidlus ei ole ainult juhatuse korraldada, kõigil on võimalus midagi ära teha.

Nimi: **Kadi Aedla**

Ametikoht: **koolitusjuht**

Miks kandideerisid uuesti?

Minus on endiselt soov panustada gaidlusesse. Meie juhatuse tiim on tore ja tore oleks oma koostatud koolituskava kasutada. Mõnus vaheldus kodusele elule.

Mis on eesmärgid uueks ametiajaks?

Leida järelkasv. Kasutada vastuvõetud koolituskava. Koolitusjuht sai juhatuse tööülesannete ümberjagamisel mõned uued ülesanded, mida pean täitma asuma. Üks WAGGGS-i programm vajab ka toimetamist.

Mida tahaksid seekord teisiti teha?

Rohkem kaasata liikmeskonda koolituste

planeerimisse. Mõelda enne mõned mõtted valmis ja lasta teil hääletada.

Mis sind selle ameti juures kõige rohkem köidab?

Koos juhatusega toimetamine.

Mis on olnud suurim väljakutse?

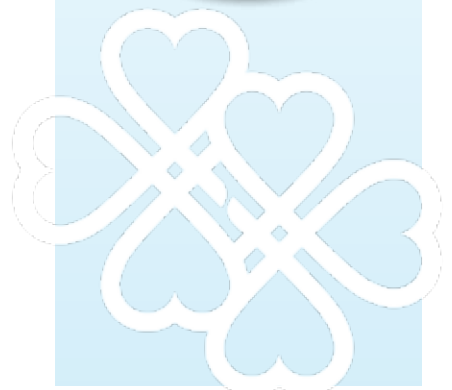
Liikmeid saada koolitustele osalema.

Mis tunne on?

Mõnus.

Kas soovid midagi lisada?

Olen väga avatud liikmete mõtetele! ▶

Nimi: **Maria Kirss**

Ametikoht: **liikmeskonna koordinaator**

iks kandideerisid uuesti?

Kandideerisin uuesti, sest eelmine ametiaeg andis mulle palju väärtuslikku kogemust ning näen, et mul on veel potentsiaali panustada. Soovin jätkata pooleli jäänud ideedega ning luua liikmeskonna valdkonnas veelgi suuremat mõju.

Mis on eesmärgid uueks ametiajaks?

Uuel ametiajal proovin keskenduda juhtide töö hõlbustamisele ja liikmete värbamisele, mis seni on jäänud pigem tahaplaanile.

Mida tahaksid seekord teisiti teha?

Seekord sooviksin rohkem keskenduda ennetavale tööle – näiteks juurutada selgemaid protsesse. Samuti tahaksin rohkem kaasata teisi ning olla enda osas mõistvam ja luua paremat tasakaalu juhatuse positsiooni ja isikliku elu vahel.

Mis sind selle ameti juures kõige rohkem köidab?

Mind köidab kõige rohkem võimalus inimestega suhelda ja see tabelitega töö, läbi mille õpin väga palju uusi tööriistaid. Liikmeskonna roll annab võimaluse päriselt mõjutada liikmete kogemust ja heaolu.

Mis on olnud suurim väljakutse?

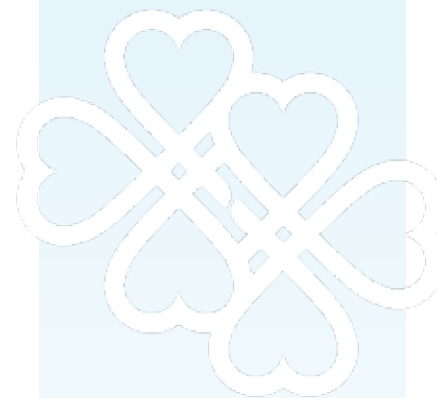
Suurimaks väljakutseks on olnud erinevate inimeste ootuste tasakaalustamine ning ajaplaneerimine.

Mis tunne on?

Tunnen end motiveerituna. Samas olen ka realistlik ning tean, et ees ootab vastutus, kuid olen selleks väljakutseks valmis.

Kas soovid midagi lisada?

Liikmeskonna koordinaatori töörühmas on ruumi ;) Kui armastad tabeleid ja meile saata, siis oled väga oodatud :)

Uus juhatuse liige

Nimi: **Maria Mirabel Tänover**

Ametikoht: **kommunikatsioonijuht**

iks kandideerisid just sellele ametikohale?

Kandideerisin just sellele kohale, kuna mul on varasem kogemus selles valdkonnas. Lisaks on suur huvi uusi kogemusi saada.

Mida soovid kindlasti oma ametiaja jooksul ära teha?

Kommunikatsioon tagasi järje peale saada, et juhatuse koormus oleks aus ja ühtlane. Võib-olla prooviks oma töögrupiga pisemaid projekte teha nagu näiteks õppevideoid.

Mis tundub suurima väljakutsena ameti juures?

Kui mujal elus läheb kiireks, näiteks koolis, siis on raske anda endast 100%. Kuna

töö tuleb mitmekülgne, siis pean jälgima, et kõik ülesanded saaksid tähelepanu.

Mis sulle gaidluses sära silma toob?

Minu silmad paneb gaidluses särama rõõmsad inimesed, minu kallid sõbrad ja teadmine, et kuulun kuhugi.

Kes on sinu suurim eeskuju gaidluses?

Minu suurim eeskuju on Kirke Kalamats. Tema on minu kolmas ema. Tegelikult on kogu Grislide salk ja juhatuse. Kõik on nii erilised ja inspireerivad erinevalt.

Mis tunne on?

Ma olen väga eevil! Ma juba kangesti tahan kõike teha, aga pean end veits

tagasi hoidma, et kohe alguses läbi ei põleks ;)

Kas soovid midagi lisada?

Kuigi ma olen seda rolli täitnud nii vähe, on see minu elu muutnud juba väga. Ma soovitan kõigil oma mugavustsoonist välja astuda ja katsetada uusi asju! Kõige hullem, mis juhtuda saab on, et see ei olnud sulle ja saad eluga edasi liikuda. Nii õpime iseennast paremini tundma. Ma soovin, et Sina, kes seda loeb, armastaks rohkem, kallistaks rohkem, väärtustaks rohkem seda, mis Sulle antud on.

Fotod: Maria Tänover

Kes on

PUNAPANDAD?

PARIMAD MÄLESTUSED

Miabel: Viimsis toimunud HMP laagris oli maitsev toit ja äge playbox ning sõbrannadega saime joonistada klassiruumi tahvlile.

Mia: Viimsi HMP ja mängisime usse tekikottides

Riti: mängisime laagris usse tekikottides ja vahepeal kukkusin

Scarlett: Tibude Loendusel Põltsamaal oli matk lõbus

Kuidas Punapandad alguse sai?

Salk sai alguse SEL aastal, täpsemalt 3. veebruaril 2026 oli meie esimene koondus. Olen juba varem tahtnud salka võtta, aga siiani ei ole seda julgenud. Jaanuarisi otsustasin osaleda Sauga noortekeskuses Alustava Juhi koolitusel, mis tegi see mulle pildi selgeks ja juba järgneval nädalal läksin lastele kooli gaidlust tutvustama. Kuna minu väike õde Scarlett käib minu vanas koolis (Tallinna 32. Keskkoolis) 3. klassis, siis mõtlesin, et võiks tema ja ta sõbrad punkti võtta. See on ühtlasi sama kool, kus toimusid minu koondused, seega klassiruumi oli lihtne saada. Lisaks

tutvustasin gaidlust ka Scarletti paralleelklassile, kust tuli ka õpihimulisi noori, seega on salgas praegu umbes 10 liiget (arv ei ole kindel, kuna kõik on nii värske ja mõned liituvad hiljem). Tegemist on 9 ja 10-aastaste tüdrukutega, kes on täis energiat, naeru ja huvi.

Kas salgal on juba oma traditsioonid?

Koondus on üles ehitatud SEIKLUSTE alusel, seega koondus algab alati sissejuhatusel: arutame ringis, mis heategu oleme nädala jooksul (eriti hästi kui samal päeval) teinud. Kui ei tule meelde, siis saab alati öelda, mille üle oleme täna tänulikud. Koondused toimuvad alati

teisipäeviti samas klassiruumis ja samal kellaajal. Oleme ka reeglites kokku leppinud ja üks kõlakaid on, et oleme lahedad ja jagame. Seda on ka praktikas näha, kui tüdrukud koonduse ajal jagavad oma snäkke kõigile. Nende lemmiktegevus koondusel on muidugi MÄNGUD (hetkene lemmik on "Tädi Roosi"). Alati lõpetame koonduse sõprusringiga!

Milline on salga sümbolika?

Salga kaelaräti värvid tulevad oranž ja roosa. Oranž tähistab Punapanda värvi ja roosa on Karude lipkonna värv. Edasised projektid jäävad saladuseks ;)

vgd Maria Mirabel Tänover

Punapandade esimene koondus.

Iga koondus lõpeb ikka sõprusringiga.

Eesti Vabariigi 108. sünnipäev Tallinnas

24. veebruari varastel hommikutundidel kogunes Eesti Gaidide Liidu esindus traditsiooniliselt Kuberneri aias lipuheiskamiseks ja paar tundi hiljem Vabaduse väljakul pidulikuks paraadiks.

Alustasime nagu ikka enne kella seitset hommikul Kuberneri aia kõrval. Ilmaga oli meil sel aastal hästi vedanud. Maria Kirss tõi meile lipud ja keebid, millega nägime välja kõige stiilsemad. Mina, Annaliis, Hugo, Karl, Andreas, Arko, Anni ja Maria võtsime õigeaegselt lipuheiskamiseks positsioonid paika, valged tutimütsid peas. Kuna pidime enne algust 40 minutit paigal ootama, siis võtsime ajaviiteks telefonist sudoku lahendamise ette. Pärast riigilipu heiskamist, kõnesid ja laule läksime kambaga peakontoris, et enne paraadi algust paar tundi aega veeta ning kõhud täis süüa ja snäkitada. Kuna varasematel aastatel on raske olnud leida kohvikut, kus mugavalt istuda, siis see aasta lahendasime selle probleemi toidu tellimisega. Heade pakkumiste tõttu tellisime minipannkooke, nii soolaseid kui ka magusaid

erinevate kastmetega. Pärast muljetamist ja naljatamist seadsime sammud aastapäeva paraadi poole. Kuna kogu kamp ei mahtunud ühe auto peale ära, siis pidid pooled takso minema. Kuigi lippude pärast ei tahtnud kaks taksot meid peale võtta, jõudsime siiski lõpuks ilusti kohale. Lahendasime mure nii, et panime mõlemad lipud Maria auto peale. Paraadil seisime kõik koos uhkelt kahes ravis ning jälgisime põnevusega kõike toimuvat. Toreдайм hetk oli aga pärast paraadi lõppu, kui meie Karl Hain andis Kiek in de Köki kõrval gaiditöotuse ning astus ametlikult gaidide ridadesse. Ta oli terve hommik usinalt seda töotust peas korranud. Siis aga oligi aeg asjad kokku pakkida ning oma teed minna. Järjekordne Eesti Vabariigi aastapäev möödus liputoimkonnal heas tujus ja üheskoos. Järgmine kord uuesti!

vgd Liis-Mariann Lannes

Meie tublid lippurid.

Gaidikontoris varbaid üles soojendamas.

Karl andis paraadil meeldejäätava gaiditöotuse.

Fotod: Hugo Koronen

Eesti Noorteühenduste Liidu üritused

Talveperioodil toimus mitmeid meie katuseorganisatsiooni Eesti Noorteühenduste Liidu üritusi, mille võimalustest haarasid kinni nii juhatuse liikmed kui gaidijuhid. Järgnevas lugudes saad lähemalt kuulda, mida õppis Sirli rahale keskenduval koolitusel ja arutelul teiste liikmesorganisatsioonide esindajatega, mida tegid Grete ja Kaire ENLi tänuüritusel ning millise kogemuse said Ott ja Kaspar juhtide kiirendil, mis võimaldab ENLi liikmesorganisatsioonide juhtidel ja vabatahtlikel vabamas vormis üksteisega tutvuda ja mõtteid vahetada.

Kuidas siis ikkagi oma organisatsioonile raha leida?

Kust tuleb tolm ja kuhu kaob raha?

14. novembril toimus Ülemiste City Supernoova saalis ENLi liikmete HTMi noortevaldkonna strateegiliste partnerite koostöökohtumine, mis keskendus sellele kõige põletavamale noortevaldkonna temale – rahale.

Kui info selle kohtumise kohta tuli, mõtlesin esimese hooga, et mina küll ei ole see kõige õigem inimene, kes majanduse koha pealt peaks EGLi esindama. Siis aga selgus, et koolitus on samal ajal kui Academy ehk Kaire ega Linda pole Eestiski ning keegi teine juhatusest ei saanud ka aegu klappima ja minul õnnestus seda teha,

mistõttu sellel viimasel reede hommikul sammud Ülemiste poole seadsingi.

Päev algas kiire tutvustusringiga, kus kõik jagasid, mis nende nimed on, millist organisatsiooni nad esindavad ning millist rolli nad oma organisatsioonis täidavad. Nagu eeldada võis, olid enamik osalejatest oma organisatsiooni eestvedajad või majandusvaldkonna juhid. Kiire sissejuhatus tehtud oli aeg päeva esimese poole ehk Ingi Mihkelsoo finantsilise jätkusuutlikuse koolitusega alustada. Jää sulatamiseks ja vereringe käivitamiseks pidime end kõigepealt saalis rivistama erinevatel skaaladel. Paigutama pidi end

sinna, kus arvasid, et sinu organisatsioon teistega võrreldes võiks paikneda. Skaalad olid näiteks tasustatud töötajad vs. vabatahtlikud töötajad, erarahastus vs. riigi rahastus. Pisut pidi ka kommenteerima, miks end just sellele positsioonile paigutasid.

Koolitus jätkus Ingi Mihkelsoo enda kogemuse jagamisega erarahastuse kaasamise osas SA Kiusamisvaba Kool ja Heateo SA näitel. Ta andis näpunäiteid, mis aspektid annetajatele mõjuvad ja meeldivad, mis võiks annetaja pilku püüda. Need on näiteks numbrid, finantsiline läbipaistvus ja tõendatud mõju. Samuti

Palju uusi, toremaid ja kasulikke tutvusi.

töi Mihkelsoo välja erinevad sponsorluse liigid, mis ei ole alati rahalised, ning aspektid, mis tõstavad organisatsiooni usaldusväärsust.

Peale sisukat koolitusplokki oli aeg maitsvaks lõunasöögiks, mis on sellistel üritustel ühtlasi parim aeg teiste organisatsioonide esindajatega tutvumiseks ja muljete jagamiseks. Mõnusa kõhutäie kõrval sai pisut pead puhata ja lobiseda, kuulda sellest, mida ülejäänud organisatsioonid teevad ja kuidas neil läheb.

Seejärel oli aeg keskenduda HTMi rahastusele. ENLi esindaja tegi kõigepealt ülevaate sellest, millised olid eelmise aasta kärped ja kuidas need erinevaid organisatsioone mõjutasid. Jagati kogemusi, muresid ja võimalikke lahendusi. Samuti vaadati otsa tulevasele taotlusvoorule ja

õppetundidele, mis eelmistest aastatest saadud oldi. Üritati leida uusi koostöökohti nii tegevuses kui eelarves, et üksteise dubleerimist vähendada. ENL tegi ka ülevaate sellest, millised muudatused määrustes tehakse, kuidas muutuvad HTMi tegevussuundade jaotus ja nende eelarved ning millele tasub taotlustes rõhuda.

Kuigi eelnevalt arvasin, et mis abi minust sellel sündmusel ikka on, siis lõpuks usun, et osalemine oli seda igati väärt. Sain EGLi esindada, koguda väärtuslikku infot ning ka ennast majandusvaldkonnas meeletult arendada. Soovitan teistelgi alati võimalusest kinni hakata, eriti kui teema on selline, millega igapäevaselt ei tegele, sest see laiendab silmaringi ja arendab kõige rohkem.

ngdr Sirli Staub

Koostööd kuhjaga.

Kõik hetked olid täis intensiivset mõttetööd.

ENL tänas liikmeid ja toetajaid

22. novembril toimus Tallinnas Eesti Noorteühenduste Liidu tänusündmus. Tegemist oli inspireeriva ja piduliku õhtuga, mis tõi kokku tegusad noored ning pühendunud noortevaldkonna inimesed, et tunnustada neid, kes oma töö, ideede ja ettevõtlikkusega päriselt muutusi loovad.

avasõnu kutsuti lavale koomik AnnVaida, kes tegi umbes tunniajase *stand-up*-etteaste. Tema esinemine lõi saali tõeliselt sooja ja naerurohke meeleolu, kui ta jagas oma elukogemusi, sidus neid noorte teemadega ning rääkis ka sellest, kuidas tema omal ajal maailma nägi ja tajus. Oli väga mõnus ja kaasaaharav kuulata.

Seejärel liikus õhtu edasi tunnustamiste juurde – lavale kutsuti erinevate organisatsioonide esindajaid ning jagati välja mitmeid tiitleid. Näiteks pälvis Aasta Noorteühenduse tiitli Eesti Psühholoogiaüliõpilaste Ühendus (EPSÜ), Aasta Noorte Osaluse Sõbra tiitli Genialistide Klubi ning Aasta Osaluskoguks valiti Toila valla Noortevolikogu. Lisaks jagati veel mitmeid ägedaid tunnustusi. Palju õnne kõigile tublidele tegijatele!

Kui tänusõnad said jagatud, suunati meid edasi kõikide lemmiktegevuse juurde – sööma. Kõrvalruumis ootas ees rikkalik Rootsi laud, kust igaüks sai valida endale meelepäraseid snäkke, praade ja magustoite. Süüa võis nii palju, kui jaksasid. Eriti jäi meelde šokolaadikook, mis oli üübermagus, aga nii hea, et viis keele alla. Ja ega pärast söömist väga pikalt puhata saanudki, üsna kiiresti kutsuti lavale noorte lemmikartist Säm. Kuigi tal oli parasjagu haige kurk ja kõha, esines ta väga professionaalselt ning suutis publiku ikkagi kaasa tõmmata. Noored tantsisid, laulsid kaasa ja nautisid täiega.

Kokkuvõttes said tänuürituse korraldajad oma tööga väga hästi hakkama. Õhtu oli hästi läbimõeldud, sujuv ja noorte tõeliselt meeldejääv. Ka asukoht ise oli väga glamuurne – ruumikas, kaunilt kujundatud ja hästi valgustatud. Jään järgmist tänuüritust igatahes põnevusega ootama!
Välissekretär vgd Grete Kolk

Juhatus oli esindatud!

Kui Kairega Kinomaja uksest sisse astusime, vaatas meile kohe vastu uhke fotosein. Seal sai koos sõpradega teha pilte erinevate *green screeni* taustadega – valisid lihtsalt endale sobiva ja hetk hiljem vupsas pilt masinast välja nagu soe pirukas. Muidugi ei jätnud me seda võimalust kasutamata – tegime Kairega vähemalt neli-viis erinevat pilti. Lõpuks valisime neist kaks lemmikut välja ja võtsime need endale koju mälestuseks kaasa.

Suures saalis ootasid külalisi pidulikult kaetud laudad snäkivaagnate, morsi ja maitseveega. Õhkkond oli kohe algusest peale mõnus ja elev. Peale

Kaspar ja Ott olid juba varakult valmis.

ENLi juhtide kiirendi Tartus

Kõik sai alguse sellest, et Kaire Koronen küsis, ega mina ja Kaspar ei taha minna ENLi juhtide kiirendile. Pidades omavahel aru otsustasime võimalusest kinni haarata ja kohale minna.

Üritus toimus 28. veebruaril Tartus kohalikus noortekeskuses. Üritus algas sellega, et pidime panema kirja ühe probleemi, mis meie organisatsioonil on, ning hiljem saime seda ka lahata ja teistega arutada. Peale selle räägiti meile, millised sündmused on tulemas ning mis teemad on sellel aastal fookuses.

Seejärel jagati meid kaheks grupiks ja vastava grupiga käidi ka töötoas. Mina ja Kaspar käisime töötoas nimega "Kuidas olla hea huvikaitsja?". Seal sai meile selgeks, et väga oluline on suhelda nii kogukonna kui ka oma organisatsiooni liikmeskonnaga selleks, et oleks lihtsam eri osapoolte huvide kaitsta.

Viimasena arutlesime kuuel erineval teemal. Kõige lõpus oli loos, kus osalejatel oli võimalus võita ENLi nanni, ning Kasparil õnnestuski võita märkmik ja piparmünditaim. Seejärel jätsime teistega hüvasti, sõime natuke kana ning peale seda läksime koju.

gdj Ott Eenmäe

Väljateenitud lõunapaus.

Mitu kihti talveriideid Soomes külma käest päästab?

Grokodillide võitlus suusamäe, elektri puudumise ja lagritsaga

Veebruari keskel, täpsemalt 13.–15. veebruaril, viis Keila Grokodillide salk koostöös Soome gaidide rühmaga Kiitvät Komeetat (ee Säravad Komeedid) läbi noorte omaalgatusliku projekti Vihtis, Soomes. Projekt oli jätkukohtumine pärast sügisest matka soomlastega Käsmus.

Keilast ja Grokodillide salgast tuli kaasa 7 inimest. Ööbisime lihtsas puidust suvemajas, kus puudusid elekter ja jooksev vesi. See andis võimaluse kogeda uusi magamistingimusi, kus tuba köeti ise ning vesi toodi õuest. Selline kogemus oli täiesti uus ning alguses tundus, et külmume seal ära, kuid lõpuks oli tuba päris hubane.

Projekti peamiseks eesmär-

giks oli arendada rahvusvahelist koostööd gaidide vahel ning anda noortele võimalus ise projekte algatada, kirjutada ja ellu viia. Samuti soovin julgustada ka teisi noori tulevikus sarnaseid koostööprojekte ette võtma.

Nädalavahetus oli täis toredaid ühiseid tegevusi. Reede õhtul saabusime hilja, kuid jõudsime siiski soomlastega koos süüa teha, lauamänge mängida ja oma-

Hugo on nüüd lausa kroonitud.

Ronil on vaid üks eesmärk: olla suusamäel parim.

**Kaspar suutis
alguses
korralikult
mäsa panna,
kuigi päeva
lõpuks pani
juba paremini
kui Ron.**

vahel mõlema riigi kohalikke snäkke ning maiustusi vahetada. Soomlased olid suutnud välja valida kõige rõvedamad ja halvimald lagritsad (täiesti söömiskõlbmatud), kuid nende kohalik praejuust oli päris maitsev.

Laupäeval suundusime Vihti suusamäele, kus veetsime aktiivselt terve päeva suusatahes. Meie esmakordne suusataja Kaspar Masing suutis alguses korralikult mäsa

panna, kuigi päeva lõpuks pani juba paremini kui Ron.

Õhtul saime taaskord tuba kütta, õuest vett tuua ja puupliidil süüa teha. Pühapäeval pärast pakkimist liikusime Helsingi poole, kus tatsasime linnas ja veedeti koos ning käisime ka enne koju naasmist Taco Belli söömas.

Minu meelest oli kogemus väga äge ja õpetlik. Eriti väärtuslik oli see, et projekt sai alguse minu enda ideest ja viisin selle ka edukalt ellu. Projekti ettevalmistamisel võtsin ühendust mitmete organisatsioonidega, et leida toetust ja võimalusi koostöök.

Suur tänu Soome gaididele, kes pakkusid sooja vastuvõttu ja majutust. Loodetavasti jätkub koostöö ka tulevikus ning järgmine kohtumine toimub juba taaskord Eestis.

vgd Hugo Dominik Koronen

Juhatuse jõulukogunemine

Detsembri alguses kogunes juhatus minu juures kodus, et teha üle tüki aja üks näost-näku koosolek ja niisama mõnus olemine.

Reede õhtul, kui kõik olid kohale jõudnud, alustasime ametliku osaga – koosolekuga. Kaire ja Linda rääkisid on seiklustest Kreekas Academyl ja sellest, mida uut nad seal õppisid, Sirli jagas kogemusi ENLi koolituselt ja teised andsid ülevaate enda vastutusalaadest. Seejärel valmistasime peagaidi juhendamisel maitsva õhtusöögi koos magustoiduga. Tegime eraldi soolase toidu ja magustoidu tiimid, vägesid juhatus peakokana Kaire. Toidutegemise ajal rääkisime ära veel mõned koosoleku teemad ja edasi läks arutelu igas suunas, põimusid asjalikud ja argielu teemad. Valminud söök oli

Juhatuse *Masterchefi* eri

tervislik, aga samas meeletult maitsev.

Pärast õhtusööki oli soovijatel võimalus oma keha lõdvestada kümblustünnis või saunas. Kümblustünnini ja sealt tagasi majja liikumine oli omaette katsumus, sest maapind oli märja ilma tõttu üpris soine, misjaoks olime tekitatud puuplankudest tee, mille peal tasakaalu hoidmine pani ka kõige osavamate võimekuse proovile. Meeleolukas arutelu erinevatel teemadel jätkus üle südaöö ning ei puudunud ka auto sopast välja kaevamine. Pikad arutelud peetud, läksid kõik magama.

Järgmisel hommikul oli peagaid meile valmistanud veel väikese aastale tagasivaatamise harjutuse ning püüdsime meenutada, mis sai tehtud ja unistada, mida tahaks tulevikus ette võtta. Seejärel oli aeg järgukava äpi aruteludeks. Andsime Jürile, kes on juba mõnda aega selle rakenduse arendamisega tegeleenud, sisendit, et mis seal kindlasti olema peaks ja kuidas võiks see hakata välja nägema.

Sellega saigi meie ühine olemine läbi ja igäüks läks oma teed. Kallis juhatus, mul oli rõõm teid võõrustada! Aitäh tulemast ja tulge teine kord jälle!

Koolitusjuht ngdr Kadi Aedla

Fotod: Jüri Aedla

Püha õhtusöömaag.

Tee juba pilt ära, me tahame süüa!

Mõtlemine digiajastul

Inimaju on tegelikult päris võimas asi, aga samas on seda ka üllatavalt lihtne mõjutada.

ida rohkem ma selle teema peale mõtlen, seda rohkem tekib küsimus, kas me üldse mõtleme ise või pigem suunatakse vaikselt meie mõtteid kuskilt. Räägitakse ju kogu aeg, et AI võtab mõtlemise üle ja varsti ei pea inimene enam ise eriti midagi tegema. Samas on natuke irooniline see, et me peame

ise sellele AI-le ette ütleva, mida ta tegema peab. Ilma meie enda ajuta ei juhtu tegelikult midagi.

Pigem on küsimus selles, kas me kasutame AI-d targalt või laseme tal enda eest otsustada. Minu ülikooliõpingute turunduse loengu näited on siin eriti head. Meile räägiti loengus ühest olukorrast, kus e-poes oli kirjas, et toodet on alles ainult kolm tükki. See paneb kohe mõtlema, et okei, pean kiiresti ära ostma,

muidu jään ilma. Aga kui inimene hiljem peale ostu sama toodet uuesti vaatab, on seal ikka sama jutt, et kolm tükki alles.

See näitab päris hästi, kui lihtne on meie otsuseid mõjutada. Tegelikult ei pruugi midagi otsas olla, aga see tunne, et pean kiirustama, tekib ikkagi. Sama teema on allahindlustega, kus vahel on lihtsalt silt külge pandud ja aju juba reageerib.

Huvitav oli ka see, kui-

Fotod: erakogu

Pigem on küsimus selles, kas me ise viitsime ja oskame mõelda.

Kumb on kangem, kas Grete või palm?

das erinevad inimesed reklaame tajuvad. Eestlased pigem väldivad reklaame ja ei taha nendele klikkida. See on nagu automaatne reaktsioon, et reklaam on tüütu ja segab. Samas inglased võivad mõelda hoopis teistmoodi. Kui nad näevad, et ettevõtte teeb reklaami, siis see jätab mulje, et tegemist on eduka firmaga, et neil läheb hästi ja nad saavad endale seda lubada. Neil on täiesti erinev

Ja siis hakkavad meile järjest ette viskama sisu, mis justkui sobib täpselt meile. Tegelikult see ei ole juhus.

loogika, aga samas on mõlemad täiesti reaalsed.

Sotsiaalmeedia on omaette maailm. Seal on AI roll juba päris suur ja tihti me isegi ei mõtle selle peale. Kõik need algoritmid koguvad infot selle kohta, mida me vaatame, millele reageerime ja kui kaua kuskil peatume. Ja siis hakkavad meile järjest ette viskama sisu, mis justkui sobib täpselt meile. Tegelikult see ei ole juhus. See ongi meie enda käi-

tumise põhjal kokku pandud. Vahel on isegi natuke hirmus, kui täpselt need soovitusel täppi lähevad. Aga samas see näitab, kui palju infot me ise iga päev ära anname.

AI kasutamine ise ei ole ju tegelikult halb, pigem vastupidine. Näiteks veebilehe tegemisel on sellest väga palju abi. Saab küsida nõu, mida jätta, mida ära võtta, millised märksõnad panna. Need märksõnad on olulised, et sinu teenus üldse välja tuleks.

Meile räägiti ka, et tekst ei tohiks olla liiga pikk ja peaks olema konkreetne, et inimestel oleks lihtne lugeda ja aru saada. Need on sellised väikesed detailid, aga tegelikult mõjutavad päris palju.

Lisaks mängib rolli ka see, kuidas asi visuaalselt välja näeb. Kui leht on liigset infot täis, siis aju väsib ära ja ei viitsi süveneda. Mida puhtam ja lihtsam, seda parem. Valge ruum aitab päriselt kaasa. Sama kehtib värvide kohta. Talviste toodete puhul töötavad külmemad toonid, suviste puhul soojemad. See kõik mõjutab inimeste valikuid rohkem, kui arvata oskaks.

Kokkuvõttes tundub mulle, et asi ei ole selles, et AI või tehnoloogia võtaks meie mõtlemise üle. Pigem on küsimus selles, kas me ise viitsime ja oskame mõelda. Kõik need reklaamid, algoritmid ja nipid töötavad ainult siis, kui me ei pane tähele, kuidas need meid mõjutavad. Kui natuke rohkem digiteadlik olla, siis on võimalik ikkagi ise otsustada, mitte lihtsalt vooluga kaasa minna.

gd Grete Kolk

Balti Jamboree rahvusvaheline tiim kohtus Tagametsas

11. aprillil kogunes Tagametsas suurem osa Balti Jamboree Eesti gaididest ja skautidest koosnev korraldustiim ning kaugemalt olid kohale sõitnud ka Läti ja Leedu esindajad, kes said tutvuda laagriplatsiga ja kuulda täpsemalt suurtest plaanidest, millega juba pikalt vaeva näinud oleme.

ina, Kadi ja Ott startisime Tartu kandist üpris varakult, et Kadi jõuaks 10.30 alanud staabi koosolekule. Ülejäänud seltskond pidi kogunema 11.45, mis tähendas, et meil Otiga oli pisut aega, mida laiaks lüüa. Otsustasime seda kasulikult sisustada ning sõitsime läbi osa meie korraldatava matka trajektori, sest siiani olime enamike paikadega vaid satelliitkaardi abil tutvunud. Sellest käigust oli kindlasti palju kasu, sest näiteks mõistsime, et algselt plaanitud paik söögipunktiks ei ole selleks otstarbeks kõige parem ning oleks mõistlikum seda nihutada. Samuti sai selgemaks, millised kohad on parimad planeeritud tegevuspunktide jaoks. Nüüd saame rajas muutused teha, et matk tuleks parim, mis ta olla saab.

Kui tagasi jahilossi juurde saabusime, oli rahvast juba palju rohkem. Kokkulepitud alguskellaajal tegi laagrijuht Kirke kerge sissejuhatuse ning kõik kohalolijad said paari sõnaga end tutvustada ja rääkida, mis nende ülesanne bjamil on. Kohal olid nii staabi liikmed, all-laagrite juhid, tegevusväljade juhid kui muud tiimi liikmed, kellest paljud olid juba varasemast tuttavad, kuid kelle hulgas oli ka paar uut nägu, kes lahkelt vastu võeti. Mõnda üksikut hilinejat saime pingsalt tutvumisringist põrnitseda, kui nad lõpuks kohale jõudsid. Siis sai tehtud kohustuslik grupipilt, mille järel jagunesid inimesed vastutusosalade kaupa laiali. Kuna meil matkatiimiga laagrialal konkreetset paika pole, siis seadsime end strateegiliselt snäkilaua äärde aru pidama. Kui varjus istudes jahe hakkas, otsustasime Tagametsas ringi kõndida, et koosolekuga paralleelselt saaksime meie tiimi kolmandale liikmele Kasparile Tagametsa alasid tutvustada ja ka juhtide sammuvõistluse tarbeks

Staabil on kõik kontrolli all.

Päikeselise ilmaga liiguvad mõtted paremini.

Pitsat kõigile

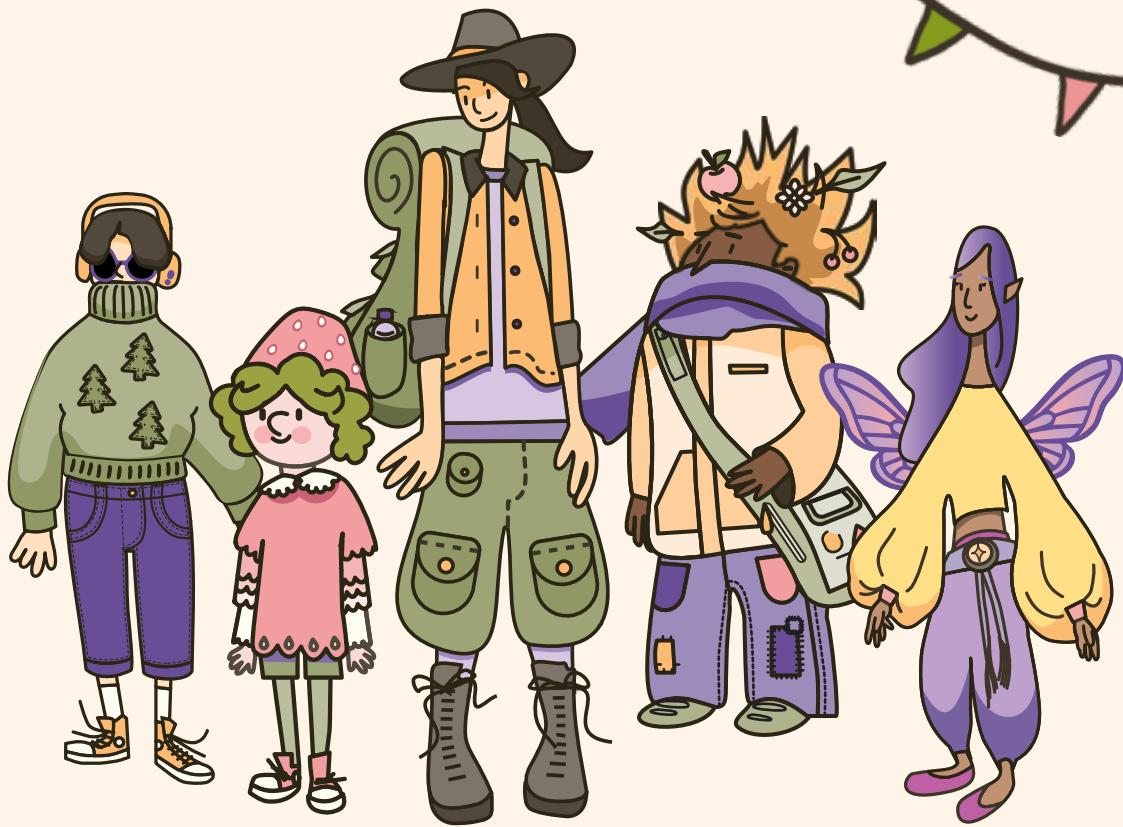
samme koguda. Suurim tõmbenumber aga oli Tagametsa ehitatud uus maja, mida kõik said uudistamas käia. Oma liikuva koosoleku jooksul leidsime üles ka paar inimest, keda soovisime matkapäevaks appi värvata, ning uue toitlustusjuhi, et selgeks teha, kuidas me matkapäeva toitlustuse korraldatud saame. Samuti üritasime leida mõnd punkti, kus oleks stabiilne levi, et matkajatel ja punktide läbiviijatel oleks võimalik meiega matka ajal ühendust võtta, kuid see osutus veel keerulisemaks, kui arvasime. Seega see probleem vajab veel lahendamist.

Kõik päevakorras olnud teemad läbi räägitud, jäi pisut aega ka niisama lobisemiseks ning päikesepaistel D-vitamiini varude täiendamiseks. Peamiseks aruteluteemaks taaskord sammuvõistlus ja see, kuidas ikka Lindal ja Ivol nii palju samme on. Kui ka kõik teised olid oma arutelud pidanud, kogunesime taas snäkilaua äärde, kus nüüd olid ootamas imemaitvad pitsad, mille hulgast leidis igaüks midagi endale sobivat.

Kõht täis, põsed päikesest rõõsad ja pea mõtetest tulvil asusime koduteele, et saaksime need mõtted päriselt teoks teha ja Baltikumi gaididele ja skautidele ühe ülimegaägeda laagri korraldada.

ngdr Sirli Staub

Illustratsioon: Külli-Triin Laanet Ignjatovic

BALTIC 2026 JAMBOREE

*Baltic forest festival
kutsub metsa!*

Baltic Jamboree ehk Baltic Forest Festival on Balti riikide gaidide ja skautide ühine suurlaager, mis toob kokku noored Eestist, Lätist, Leedust ja kaugemaltki. 2026. aasta suvel toimub see eriline sündmus Eestis Tagametsas, pakkudes nädal aega täis seiklusi, sõprust, rahvusvahelist kogemust ja festivalimelu looduse keskel. Laager ühendab traditsioonilise gaidi- ja skaudilaagri väärtused loo-

mingulise festivali formaadiga, kus iga osaleja leiab midagi endale – olgu selleks matkamine, töötod, kultuurikogemused või lihtsalt koosolemise rõõm.

Balti Jamboree on pika traditsiooniga rahvusvaheline laager, mis sai alguse 2005. aastal Balti riikide koostööprojektina. Sellest ajast alates on laager toimunud iga nelja aasta tagant roteeruvalt erinevates riikides ning 2026.

aastal jõuab see taas Eestisse. Laager toimub **11.–17. juulil Tagametsa Jahilossi ümbruses** ning on suunatud 11–17-aastastele noortele, samas kui täiskasvanud saavad panustada IST liikmetena.

Baltic Forest Festivali eripära seisneb selle festivali lähenedes – lisaks klassikalistele laagritegevustele ootavad osalejaid muusika, loovus, kohvikud ja erilised tegevusalad.

24-TUNNINE MATK

Tõeline proovikivi

Üks laagri põnevamaid ja väljakutsuvamaid tegevusi on 24-tunnine matk, mis on mõeldud **16–17-aastastele** osalejatele.

Tegemist on legendaarse Eesti gaidide meeskondliku võistlusmatkaga, kus pannakse proovile nii füüsiline vastupidavus, meeskonnatöö kui ka nutikus.

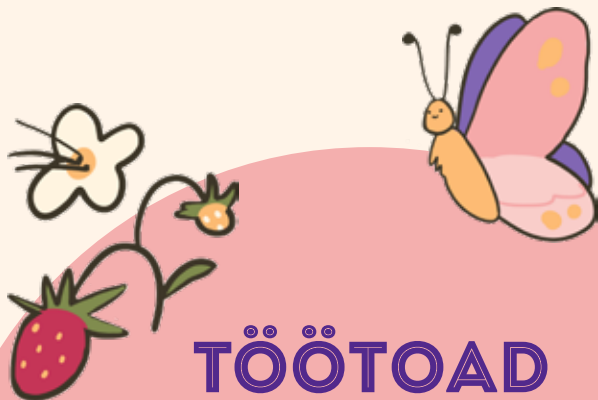
Matk koosneb kolmest osast: **jalgsmatkast, rattasõidust ja vee-etapist kanuuga**. Teekonna jooksul tuleb läbida kontrollpunkte ja lahendada ülesandeid, kogudes punkte. Eesmärk on läbida kogu rada 24 tunni jooksul – see on kogemus, mida osalejad mäletavad veel aastaid.

TAVALINE MATK

Seiklus kõigile

Noorematele osalejatele on laagris ka klassikalisem matk, mis pakub võimalust avastada loodust, õppida uusi oskusi ja nautida meeskonnatööd veidi rahulikumas tempos. Matk toimub kahes vanusegrupis: **11-13** ja **14-15**. Kümnesed matkatiimid on segatud kokku nii eestlastest, lätlastest kui leedulastest.

TÖÖTOAD TEGEVUSALADEL

Loovus ja uued oskused

Tegevusväljad täituvad erinevate töötubadega, kus saab proovida nii praktilisi kui loomingulisi tegevusi. Olgu selleks meisterdamine, muusika, kunst või mõni uus oskus – töötoad annavad võimaluse end väljendada ja midagi uut õppida. Neli tegevusala on nimed saanud tegelaste järgi: **Bookworm, Strawberry, Hedgehog, Fairy**.

Baltic Forest Festival julgustab osalejaid kaasa võtma ka oma kire – olgu selleks kitarr, maalimistarbed või mõni muu loov vahend.

FOREST CAFÉ

Laagri süda

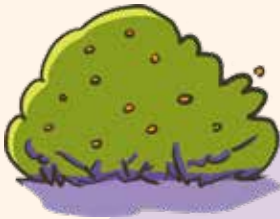
Forest Café on koht, mis ootab kõiki osalejaid nende vabal ajal. See on mõnus kogunemispaik, kus saab nautida **head toitu, muusikat ja seltskonda**. Sageli toimuvad seal ka õhtused etteasted ja oma väike programm, mis lahutab laagriliste meelt.

JUHTIDE KOHVIK

Hetk hingetõmbeks

Ka juhtidele on loodud oma eraldi ala – juhtide kohvik, kus saab hetkeks tempot maha võtta, kogemusi vahetada ja teiste riikide juhtidega suhelda. See on oluline osa rahvusvahelise kogukonna loomisest ka täiskasvanute tasandil. Ja kõige parem – puhkeala **ainult juhtidele!**

ALL-LAAGRID

Oma väike kogukond

Osalejad jagunevad laagris all-laagritesse, mis loovad väiksema ja kodusema kogukonna suure laagri sees.

Just all-laagrites tekivad kõige lähedasemad sõprussuhted ning igapäevane laagrirütm. Igal all-laagril on oma nägu ja eripära, mis rikastab kogu laagri kogemust. All-laagrite nimed on **Braveheart, Starlight, Nightshade, Firefly, Strawhat.**

PÄEV VILJANDIS

Laager väljaspool laagrit

Üks laagri erilisemaid osi on päev väljaspool Tagametsa, mil suundutakse Viljandi linna **Adventurer** tegelasega. See annab osalejatele võimaluse avastada Eesti kultuuri ja ajalugu läbi ägedate kohalike töötubade ning veeta päev teistsuguses keskkonnas. Ei jää puudu ka **Viljandi järve ääres** sulistamisest ja mõnulemisest.

BALTIC JAMBOREE

EI OLE LIHTSALT LAAGER!

see on kogemus, mis ühendab Balti noori, loob sõprussuhteid üle piiride ja jääb meelde kogu eluks. Eestis toimub see vaid kord 12 aasta jooksul, mistõttu on tegemist tõeliselt erilise võimalusega. Vaata täpsemalt www.bjam.eu

Laagrijuht
gdr Kirke Kalamats

Gaidijuhid hoos

Me kõik teame, et liigutamine on tervisele hea, aga et seda pisut meeleolukamaks teha ja välihoojale hoog korralikult sisse lükata, on tavaliselt aprillis võistelnud juhatusel liikmed selles, kes suudab kuu jooksul kõige rohkem samme teha. Nii ka sel aastal, kuid juhtide tungival soovil oleme võistlejate ringi suurendanud ja seekordsel sammuvõistlusel osalevad lisaks juhatusel ka gaidijuhid. 6. aprillil anti võistlusele avapauk ja kuu aega hiljem, **6. mail** pärjatakse juba viienda sammuvõistluse tšempion. See, kas mõni juhatusel liige võtab ikkagi võidu või suudab hoopis keegi juhtidest au, kuulsuse ja rändkarika endale napsata, selgub juba õige pea.

Today	Yesterday	Week	6/4 - 6/5
			194k 64.2k avg
			189.5k 52.7k avg
			129.2k 41.2k avg
4			116.6k 34.9k avg
5			88,397 11k avg
6			80,068 10k avg
7			66,458 10.4k avg
8			60,301 7.6k avg
9			46,297 3.6k avg
10			37,392 4.7k avg
11			21,281 2.7k avg
12			15,107 1.6k avg
Group total steps			1M

Sammuvõistluse pingeline seis 13. aprillil.

TALGUD 2026

Laose ootab talgutama! Pane kuupäevad kalendrisse kirja ja kohtume kõige imelisemal laagrialal, et see saaks meie abiga veelgi imelisemaks.

- 2. mai
- 30.-31. mai
- 15.-16. august
- 20. september
- oktoober-november: selgumisel

Tule valvegaidiks!

Kas oled suveks vähemalt 18-aastane?
Kas tahaksid suvel:

- veeta nädalakese või mõne päevagi linnakärast eemal?
- nautida kõige ilusamat päikeseloojangut?
- suhelda inimestega kogu maailmast, kes on avastanud Laose glämpingud?
- teha oma ühe heateo päevas just Laose parendamiseks?
- sõita murutraktoriga ringi?
- olla lihtsalt kõige ägedam gaid?

Kõike seda ja rohkemgi veel on Sul võimalik teha, tulles suvel Laosele valvegaidiks! Seega kui vastasid vähemalt ühele küsimusele jaatavalt, siis oled just see keda otsime! Anna endast märku info@gaidid.ee

**EESTI
GAIDIDE
LIIT**

Toimetus:
Sirli Staub
Grete Kolk
Annaliis Koemets

Kujundus Kirsi Kivi

Toimetuse address:
Tööstuse 48a, Tallinn 10416
kommunikatsioon@gaidid.ee
www.gaidid.ee

Trükikoda Pajo
Suur tänu ka kõigile
kirjutajatele ja pildistajatele!